

Ayrılıkçı Sömürgeci Projeye Hizmet Eden Araştırma Merkezleri

Birleşik Arap Emirlikleri'ndeki (BAE) TRENDS Araştırma ve Danışmanlık Merkezi, Sudan'da devam eden savaşın boyutlarını ele almak üzere basına kapalı bir seminere ev sahipliği yaptı. Sınırlı sayıda uzman ve akademisyenin yanı sıra çeşitli BAE kurumlarında Sudan dosyasını yöneten yetkililerin katıldığı etkinliğe; El-Ahram Siyasi ve Stratejik Çalışmalar Merkezi Danışmanı ve Afrika Programı Direktörü Dr. Amani El-Tavil de katılım sağladı.

Seminerde Dr. Amani El-Tavil, Sudan krizine ilişkin ayrıntılı bir analiz sunarak, sorunun köklerinin Sudan'daki insan faktörü ile bu toplumun davranışsal ve sosyal yapısında yattığını belirtti. Krizle ilgili bir dizi tartışmalı noktaya değindi; bunlar aşağıdaki başlıklar altında özetlenebilir:

Dr. El-Tavil, Sudan'daki gerçek krizin, Sudan insanının kültürel ve toplumsal yapısının doğasıyla bağlantılı olduğunu ifade ederek, zenci unsurunun Arap unsuruna olan baskınlığının, "ilkellik" olarak nitelendirdiği genel karakter ve davranışlar üzerinde gölge oluşturduğunu iddia etti. Sömürgeci İngiliz yönetiminin daha önce bu unsuru geliştirmeye ve Mısır'ın bölgesel liderlik rolünü kuşatmak için kullanmaya çalıştığını, ancak bu girişimlerin başarısızlıkla sonuçlandığını belirtti.

Ayrıca bu davranışsal aciziyetin, Sudan'ın sahip olduğu muazzam kaynakların ve devasa zenginliklerin yönetilip kullanılmamasına neden olduğunu, bunun da ülkeyi Mısır için "tarihsel bir yük" haline getirdiğini, bu da Mısır sokaklarının dışarıdan gelen davranış kalıplarına tahammül etmesi durumunun ortasında, Mısır'ın milyonlarca Sudanlıyı kabul edip kaynaklarını onlarla paylaştığı mevcut krizde açıkça ortaya çıktığını iddia etti.

El-Tavil, Sudan'ın mevcut durumunun bölge güvenliği için sürekli bir tehlike oluşturmasından dolayı kontrol altına alınması gerektiği uyarısında bulundu; bunu, ortak vizyon ve stratejinin yokluğuna, toplumun bölünmüşlüğüne ve kültürel cehaletin yaygınlaşmasına bağladı ve siyasi ve eğitimli kesimlerin davranışlarının genel halkın davranışlarından farklı olmadığına dikkat çekti.

El-Tavil, başta ordu olmak üzere Sudan devlet kurumlarını eleştirdi ve onları "zavallı" olarak nitelendirerek İslamcı akımların kontrolüne boyun eğdiklerini, bunun da kurumların tamamen değiştirilmesini gerektirdiğini belirtti. Ayrıca Hızlı Destek Güçleri'ndeki savaşçı unsurlarla Sudan Ordusu'nda bulunan unsurlar arasında temel bir fark bulunmadığını belirterek, her iki tarafın da aynı şiddet davranışlarını sergilediğini ve karşılıklı ihlallerde bulunduğunu ifade etmiştir.

Benzer bir bağlamda, devrim sonrası Sudan'daki siyasi geçiş sürecinin başarısızlığını siyasi elitlerin zayıflığına bağladı ve bunun da laikliğe, sivil yönetime geçiş ve İslamcılarının sahneden dışlanması için gerçek bir fırsatın kaçırılmasına neden olduğunu belirtti.

Çözümün, Sudan'daki durumu Arap ve Afrika çevreleriyle uyum içinde olacak şekilde yeniden şekillendirecek entegre bir stratejik proje için daha geniş bir koordinasyon, daha fazla ilgi ve muazzam finansman kaynakların pompalanmasını gerektirdiğini vurguladı.

İşte bu kapalı seminerde, Yahudi Şas bin Kays'ın izinden giderek bu cahiliye dönemine ait ayrımcı duyguları körükleyip efendilerini memnun etmek amacıyla

zehirli sözler yayıldı; “لا إله إلا الله محمد رسول الله” diye şahadet eden Müslüman bir kadından böyle iğrenç ırkçı sözlerin çıkması gerekirdi.

Nitekim Peygamberimiz Sallallahu Aleyhi ve Sellem, insanları bu yola girmekten ve bu yolu takip etmekten nefret ettirmek için kokuşmuş olarak nitelendirdiği bu tür (ırkçı) naraların kışkırtılması konusunda bizleri şiddetle uyarmıştır; zira Sahihayn’de, Cabir ibn Abdullah Radıyallahu Anhuma’nın şöyle dediği rivayet edilmiştir: Bir gazvedeyken Muhacirlerden bir adam Ensar’dan bir adam vurdu; derken Ensârî: “Yetişin ey Ensâr!” Muhacir de: “Yetişin ey muhacirler!” dediler. Nitekim Allah’ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem bunu işitince şöyle buyurdu: مَا بَالُ دَعْوَى الْجَاهِلِيَّةِ؟ “**Bu cahiliye davası da nedir?** Oradakiler dediler ki: Ey Allah’ın Rasulü! Muhacirlerden bir adam Ensar’dan bir adama vurdu. Bunun üzerine Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurdu: دَعَوْهَا فَإِنَّهَا مُنْتَبَهَةٌ “**Onu (milliyetçiliği) terk edin çünkü o kokuşmuştur.**” Başka bir rivayette de şöyle geçmektedir: أَبَدَعْوَى الْجَاهِلِيَّةِ وَأَنَا بَيْنَ أَظْهُرِكُمْ؟ “**Ben aranızdayken cahiliye davası mı güdüyor?!”**

Bu merkezler, bu tür seminerler aracılığıyla genellikle, hedef alınan ülkede kâfirlerin müdahalesine zemin hazırlayan önerilerde bulunurlar. Sudan krizine ilişkin analizlerinde suçu insan faktörüne ve davranışsal yapısına atarlar; bu, efendilerinin çıkarlarına hizmet etmek için yazan kalemlerden beklenen bir durumdur. Uzak ve yakın herkes, Sudan halkına büyük acılar yaşatan bu anlamsız savaşı kimin başlattığını bilir: Amerika, sömürgeci çıkarları uğruna Avrupa’yı, özellikle de İngiltere’yi Sudan’daki her türlü nüfuzundan mahrum bırakmak ve Sudan’ı ve zenginliklerini tek başına kontrol altına almak amacıyla bu savaşı başlatmıştır.

Alemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun ki Sudan halkı Müslümanlar olup onların siyahları ve kızıkları arasında hiçbir anlaşmazlık yoktur; hatta zaman zaman ortaya çıkan çatışmalar bile, bu sömürgeci devletler ile Amerika'nın ulaşmak istediği şeyleri gerçekleştirmek amacıyla bu tür ırkçı naraları kışkırtarak Sudan'ı parçalamak için onların içerideki yöneticiler ve muhaliflerden oluşan ajanları tarafından türetilmektedir.

Ayrıca bu merkezlerin söylemleri ve tavsiyeleri, Kinane Mısır halkını Sudan halkına karşı kışkırtmaktan da yoksun değildir; ama şunu söylemeliyim ki, Mısır halkı Sudan halkını son derece sıcak ve coşkulu bir şekilde karşılamıştır; bunun tek nedeni ise, bu halkları birbirine bağlayan en büyük bağın İslam akidesinin olmasıdır; Selman el-Farisî, Bilal el-Habeşî, Suheyb el-Rûmî ve Ebu Bekir Kureşî'nin arasındaki kardeşliği oluşturan işte bu bağdır. Nitekim Allahu Teala şöyle buyurmuştur: إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ “**Müminler ancak kardeşirler.**” [Hucurat 10] Ve Sallallahu Aleyhi ve Sellem de şöyle buyurmuştur: الْمُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبُنْيَانِ يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا “**(Parmaklarını birbirine kenetleyerek) Müminler birbirlerine kenetlenmiş bir binanın tuğlaları gibidirler.**”

Sudan halkının bir yük haline geldiği yönündeki söylemlere gelince, tarih sayfalarını açtığımızda, Sudan halkı ile Mısır halkı arasındaki ilişkinin hiçbir zaman sadece coğrafi bir komşuluktan ibaret olmadığını, aksine en zor koşullarda bile kendini gösteren samimi İslam kardeşliği tutumlarıyla şekillendiğini görürüz.

Tarih bize, Sudan'ın Mısır ordusunun en karanlık zamanlarında nefes aldığı bir akciğer olduğunu haber vermektedir; zira Yahudilerin saldırısı Mısır'ın havaalanlarını ve tesislerini hedef aldığı anda, Mısır Askeri Akademisi'nin tamamı güvenlik ve istikrar için Sudan topraklarına taşınmış, Sudan halkı Mısır Hava

Kuvvetleri'ni üslerinde büyük bir gururla karşılamış; böylece Sudan, Mısır'ın sırtını ve ordusunun geleceğini koruyan stratejik bir derinlik haline gelmiştir. Bunun tek bir nedeni bizim Müslümanlar olmamızdır.

Sudan'ın sahip olduğu muazzam kaynakların ve devasa servetlerin sömürülmesine gelince; bu servetleri yönetenin, ülkeyi ve halkı yoksullaştıran laik kapitalist sistemi benimseyen devlet olduğu bilinmektedir; aynı zamanda bu sistem, Mısır'da, hatta İslam'ın hükmünü bu iğrenç kapitalist sistemle değiştiren tüm İslam ülkelerinde egemen olan sistemin aynısıdır.

Doğrudan sömürgecilik biçiminden başka sömürgecilik biçimlerine geçiş yapan sömürgeci devletler, askerlerini kamplarında tutarlar; ancak bu yeni biçimler, şu ya da bu sömürgeci devletin kültürünü ve yaklaşımını egemen kılmaya çalışır. Uyguladıkları yöntemlerden biri de, farklı ülkelere yerel yazar ve entelektüellere ya da o ülkelerde eğitim görmüş yazarlara destek vererek onları kendi saflarına çekmek, daha doğrusu kendi hizmetlerine kazandırmaktır.

Elbette bu olgu yeni değil; mevcut takvim yüzyılının başlarından beri, Francis Stoner Saunders'ın "Parayı Verdi Dödüğü Çaldı... Kültürel Soğuk Savaş" adlı kitabında bu konu ele alınmıştır. Yirmi yılı aşkın bir süre boyunca ABD İstihbarat Teşkilatı (CIA), ifade özgürlüğü bahanesiyle ve Soğuk Savaş "insanların zihinlerini ele geçirme" mücadelesi olarak tanımlayarak, şiddetli bir savaşta geniş çaplı bir kültürel cepheyi organize edip yönetmiştir.

Bu kalemler, belirli yönelimlere sahip medya organlarında geniş bir memnuniyet görebilir; ancak inandırıcılıktan ve derinlikten yoksun oldukları için etkileri hızla ortadan kaybolmaktadır.

Bu komplolara rağmen duvarın ötesini görebilen ve kâfir Batı'nın planlarını basiretli bir gözle izleyen açıp bir uyarıcı **Hizb-ut Tahrir** gençlerinden oluşan bilinçli bir grup vardır; bu gençler, sadece Sudan'ın, özellikle de Darfur'un ayrılmasını engellemek için değil, aksine Müslümanları İslam'ın hükümleriyle siyaset eden ve tüm ülkeleri dahil etmek için çalışan bir Halifenin emri altında Müslümanlar için bir yapı kurmak amacıyla kendilerini ümmete hizmet etmeye ve onu birleştirmeye adanmışlardır.

Bu nedenle Sudan halkının, özellikle de ordu subayları, ümmetin liderleri ve önderleri gibi arasındaki güç ve kuvvet ehlinin, bu planın karşısında engelleyici bir set gibi durmaları gerekir; bu ise ancak bu planı ifşa eden ve ümmetin çıkarlarını benimseyen ideolojik bir projeyi benimsemekle mümkün olabilir; bu da ancak azim İslam projesi ve Nübüvvet Minhacı üzere Raşidi Hilafet Devleti ile gerçekleşebilir. Zira çözüm, tedavi ve çıkış yolu sadece Hilafet Devleti'ndedir; bu yüzden ondan başka şeylerle meşgul olan ve dini ikame edecek ve şeriatı uygulayacak Raşid bir Halifeye şerî bir biat olmadan ölen kişi günahkâr olarak ölmüş olur. Zira Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurmuştur: **وَمَنْ مَاتَ وَلَيْسَ فِي عُنُقِهِ بَيْعَةٌ بَيْعَةٌ مَاتَ مِيتَةً جَاهِلِيَّةً** "Kim boynunda biat halkası olmadan ölürse cahiliye ölümüyle ölmüş olur." [Müslim tahrir etti]

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Abdulhâlik Abdûn - Sudan